

ΛΙΓΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΩΝ, ΤΗΝ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΟΡΦΕΣ ΑΓΩΝΑ

Απέναντι στις επιλογές της κυριαρχίας, όλοι εμείς οι από τα κάτω αναζητούμε τους τρόπους, τις δομές και τις μορφές αγώνα ώστε να αντισταθούμε ουσιαστικά στην άλωση των ζωών μας. Κομμάτι αυτών των αγώνων αποτελούν και οι συνελεύσεις γειτονιών, καθώς και όλες οι συνελεύσεις που επαναφέρουν την έννοια της συλλογικότητας και της ζύμωσης. **Οι συνελεύσεις γειτονιών ξεκίνησαν στη βάση της απομάκρυνσης από παλιές μορφές και θεσμούς (κόμματα, πολιτικούς, συνδικαλιστές, παρατάξεις) και ως ένα βαθμό αμφισβητούν έμπρακτα τη λογική της ανάθεσης, διότι όλοι όσοι βιώνουμε την εκμετάλλευση μιλάμε ισότιμα, ισάξια, χωρίς κάποιο διαμεσολαβητή ανάμεσά μας.**

Μιλώντας για αυτοοργάνωση, αδιαμεσολάβητους αγώνες, κοινωνική ανυπακοή, θα θέλαμε να ξεκαθαρίσουμε ότι για μας αυτά δεν είναι ούτε μόδα ούτε κάποιο φετίχ πολιτικό. Το να αυτοοργανώνεται ο κόσμος είναι ένα εργαλείο και όχι ένας προορισμός. Δεν είναι καθγιασμένο ό,τι βαφτίζεται αυτοοργανωμένο. Τις συνελεύσεις και τους αγώνες τις αντιλαμβανόμαστε ως δυναμικές διαδικασίες. Παρ' όλα αυτά, θεωρούμε βασικό να παλεύουμε για όσα θεωρούμε απελευθερωτικά και προωθητικά για την οργάνωση του κόσμου και τη ριζοσπαστικοποίηση των συνειδήσεων.

Έτσι λοιπόν, για μας αυτοοργάνωση σημαίνει ότι παίρνουμε τη ζωή μας στα χέρια μας. Χωρίς να περιμένουμε να μας πει κάποιος πεφωτισμένος πολιτικός ή εργατοπατέρας τι πρέπει να κάνουμε και τι όχι. Αυτοοργάνωση σημαίνει ότι εμείς οι ίδιοι οργανώνουμε μέσα από τις δικές μας δομές και αποφάσεις τη ζωή μας συνολικά: από τον πολιτικό αγώνα έως την καθημερινότητα στη γειτονιά μας. Δεν είναι μια λύση ανάγκης ή μια περιστασιακή επιλογή· αποτελεί αντίθετα βασικό κομμάτι της αντίληψής μας στο σήμερα για το πώς μπορούμε να οργανωθούμε χωρίς κράτος και καπιταλισμό. Δεν είναι λοιπόν μόνο για το χαράτσι ή το νερό και το ρεύμα. Μπορούμε να επαναπροσδιορίσουμε μέσα από τέτοιες ανοιχτές, ισότιμες και αδιαμεσολάβητες διαδικασίες τη ζωή μας γενικότερα.

Οι προοπτικές που ανοίγουν αυτές οι συνελεύσεις έγκεινται στο ό,τι είναι λαϊκές: κάτι που αυτοακυρώνεται μέσα από τη διαμεσολάβηση εξουσιαστικών θεσμών όπως ο δήμος και η εκκλησία. Ενώ η αστική δημοκρατία μας θέλει να περιμένουμε έτοιμες τις λύσεις από τους «ειδήμονες», επιλέγουμε να βασιστούμε στις δικές μας δυνάμεις, στα δίκτυα έμπρακτης αλληλεγγύης που στήνουμε εμείς οι ίδιοι στις γειτονιές μας. Δεν πρόκειται να αφήσουμε τους αγώνες μας να αφομοιωθούν, πόσο μάλλον από ένα φορέα που διαχωρίζει τους ανθρώπους σε ευπαθείς ομάδες και μη, σε έλληνες και ξένους.

**ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΚΑΘΕ ΧΑΡΑΤΣΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ,
ΑΝΤΙ-ΙΕΡΑΡΧΙΚΕΣ, ΑΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ**

ΟΥΤΕ ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΥΤΕ ΤΩΝ ΑΣΤΩΝ,

ΤΑΞΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΤΑΣΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

εργαλειοφόρος | συνέλευση αναρχικών ενάντια στη μισθωτή σκλαβιά